

FYLKESMANNEN I AUST-AGDER

Det Kgl. Barne- og likestillingsdepartement
Postboks 8036 Dep.

0030 Oslo

530,00
2/12-09
200902447-046

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
Sak nr. 2009/3302 / AEM

Dato
16.12.2009

HØRINGSUTTALELSE - NOU 2009: 14 - ET HELHETLIG DISKRIMINERINGSVERN

Det vises til brev av 26.06.2009 hvor Barne- og likestillingsdepartementet ber om en uttalelse til forslaget om en ny samlet diskrimineringslov.

Fylkesmannen i Aust-Agder vil i all hovedsak slutte seg til det foreliggende forslag som diskrimineringsutvalgets utredning har presentert. Slik vi ser det, vil en samling av diskriminerings- og tilgjengelighetsloven, lov mot etnisk diskriminering og likestillingsloven, samt enkelte bestemmelser i arbeidsmiljøloven, bidra til en bedre oversikt på rettsområdet.

Vi legger til grunn at dette forslaget ikke har som målsetning å gjennomføre *materielle* endringer lovverket. Utredningen tar først og fremst sikte på å gjennomføre organisatoriske forandringer. Det diskrimineringsvernet som allerede eksisterer i lovverket blir dermed bedre ivaretatt i praksis, samt at det blir større grad av harmonisering mellom norsk, nasjonal lovgivning og internasjonale konvensjoner.

Alder som diskrimineringsgrunnlag

Fylkesmannen har en kommentar til diskrimineringsgrunnlaget *alder*. Utvalget foreslår å ta alder med i listen over diskrimineringsgrunnlag, men har valgt å avgrense dette til at aldersdiskriminering kun skal gjelde i arbeidslivet som i dag. Fylkesmannen deler de begrunnelsene som gis på dette punkt.

I utvalgets lovforslag § 5 presiseres det imidlertid at "generelle aldersgrenser i lov, forskrift eller landsomfattende tariffavtale, som er begrunnet i saklig formål, ikke skal være i strid med forbudet mot diskriminering etter § 4" (NOU 2009:14:327). I den forbindelse kan det nevnes at Karl Harald Søvig (2009) i sin utredning "Barnets rettigheter på barnets premisser – utfordringer i møtet mellom FNs barnekonvensjon og norsk rett", har uttalt at alle de ulike aldersgrensene i det norske lovverket nok er en konsekvens av at barn er en differensiert gruppe, men at regelverket samtidig kan virke inkonsistent (Søvik 2009:59). Et eksempel på dette er at etter inkorporeringen av Barnekonvensjonen ble 7 år langt på vei sett på som den skjellsettende alderen for når barn skal involveres i beslutningsprosesser, mens i skolen har eleven først rett til å være med på konferansetimer etter fylte 12 år. Han påpeker at ulempen med en differensiert regulering er manglende oversiktighet, både for barn og voksne. Dermed er det også fare for at materielle eller prosessuelle rettigheter som er tilstått barn ikke følges opp i praksis, fordi regelverket blir for ugjennomtrengelig for rettsbrukerne.

I den samme utredningen understrekes det også at FNs barnekomite har fremholdt at en må være på vakt mot inkonsekvens i rettslig regulering i form av at ulike aldersgrenser for rettigheter og plikter. Dette bør tilsi en gjennomgang av de mange aldersgrenser og beslutningskompetanse som barn har (Søvik 2009:60). Fylkesmannen i Aust-Agder vil anbefale regjeringen å igangsette et slikt arbeid. Målsetningen må være å skape en helhetlig tilnærming til de ulike aldersgrensene, og med det unngå en utilsiktet ulik sektorvis regulering. Dette vil være et viktig bidrag til å forhindre diskriminering.

Ut over dette har fylkesmannen ingen merknader.

Med hilsen

Øystein Djupedal

Karen Junker
Utdanningsdirektør